

ВЪЛШЕБНОТО ЛЕГЛО

Превод от хинди: Райна Маринова, 1989

chitanka.info

В една къща живеели седем братя. Шестимата от тях обичали да се трудят, а най-малкият мързелувал. По-възрастните братя били недоволни от него и често го съветвали да се залови за работа. Но той не ги слушал и само ядял, спял и се забавлявал.

Един ден най-възрастният брат много се ядосал на ленивеца и заръчал на жена си да не му дава ядене. Щом най-малкият брат се прибрал вечерта вкъщи и поискал да яде, казали му, че за него няма вечеря. Като чул това, той се разсърдил и решил, че повече няма да живее в този дом.

На сутринта напуснал къщата и тръгнал по първата пътека, която видял пред себе си, да си търси щастието.

Момъкът вървял, вървял и накрая така се уморил, че една крачка повече не можел да направи. Тъкмо тогава стигнал до голямо село. Там решил да си потърси работа.

Един дърводелец го видял, поканил го в дома си, нагостил го и го сложил да спи. На другия ден дърводелецът поискал да му помогне в работата. Момъкът се съгласил и започнал да работи с голямо усърдие. Майсторът го харесал и го направил свой помощник.

Минали дни, седмици, месеци... И момъкът станал добър майстор. Дърводелецът бил толкова доволен от работата му, че го оженил за единствената си дъщеря.

Но след сватбата момъкът пак се отдал на мързела си. Той само ядял, спял и се забавлявал.

Дърводелецът много пъти му напомнял, че трябва да работи, но нямало кой да чуе. Накрая така се ядосал, че решил да го изгони. Но преди момъкът и жена му да напуснат къщата, той им дал сандъче с инструменти и казал:

— Това е зестрата. Ако решите да използвате тези инструменти, ще живеете много добре.

Момъкът и жена му взели сандъчето и тръгнали да си търсят щастието другаде. Те заминали много надалече и заживели в малка къщичка. Но парите им скоро свършили.

— Сега — казала младата жена на мъжа си, — ако не искаш да умрем от глад, трябва да започнеш работа.

— А какво да работя? — попитал той.

— Иди в гората, отсеци няколко дървета и от тях направи мебели. После ги продай на пазара — посъветвала го тя.

Момъкът я послушал. С много труд и умение направил красиви мебели и ги продал на добра цена. Така той отново се захванал за работа: сякъл дървета, майсторил от тях разни мебели и ги продавал на пазара.

Един ден, като търсел хубави дървета, навлязъл дълбоко в гората и бил много изненадан, когато чул разговор между двама души. Огледал се наоколо, но не видял никого. Там имало само две много високи дървета. Той ги харесал и ги отсякъл. От тях изработил едно необикновено красиво легло и го занесъл на пазара. Тъкмо тогава оттам минал царят. Той видял чудното легло и го купил.

Царят поискал да спи на него още същата вечер и заповядал на слугите си да го застелят. След вечерята веднага се прибрал в покоите си и легнал. Но след малко му се сторило, че някой в стаята говори. Ослушал се и разбрал, че единият крак на леглото говори с останалите.

— Отивам да се поразходя — казал кракът. — Докато се върна, вие тримата подпирайте добре леглото. Аз няма да се бавя.

И царят го видял да излиза навън. След всичко чуто и видяно той не можел да заспи и останал да чака завръщането му.

Кракът се върнал бързо.

— Къде беше? Какво видя? — попитали го трите крака.

— Бях в кухнята на царя — отговорил той. — И знаете ли какво видях там? Видях как всички готвачки напълниха торбите си с храна и си ги занесоха вкъщи.

Тогава вторият крак предложил:

— Сега вие тримата подпирайте леглото, а аз ще се поразходя.

Той също се върнал бързо на мястото си.

— Къде беше? Какво видя? — питали нетърпеливо останалите три крака.

— Бях в царската хазна — отговорил кракът. — Вие дори не можете да си представите какво видях там! Пазачът на царската хазна напълни два чувала със скъпоценности и ги занесе у дома си. Сега хазната е почти празна!

— Дойде и моят ред — казал третият крак и излязъл.

Не след дълго време и той се върнал и заел мястото си.

— Къде беше и какво видя? — попитали го останалите.

— Какъв позор! Какъв позор! — развикал се той. — Срам ме е да ви кажа какво видях!

— По-бързо казвай! — настоявали трите крака.

— Бях в покоите на царицата. Там видях първия съветник на царя, който разговаряше с нея.

— Какво й каза? Какво й каза!

— Убий царя! — убеждаваше я съветникът. — После ние с теб ще си живеем щастливо! — Не! — каза царицата. — Не мога да направя това! — Тогава съветникът много се ядоса и я удари с ръка по лицето. Пръстите му оставиха червен отпечатък върху бузата ѝ.

— Колко ужасно е всичко това! — извикали в хор трите крака.

Царят бил потресен от всичко, което чул. Станал от леглото и отишъл право при царицата. Червеният отпечатък още личал върху лицето ѝ.

— От какво е тази червенина? — попитал я той.

Царицата се разтреперила от страх и не знаела какво да отговори.

Тогава царят повикал стражите и заповядал да арестуват съветника, пазача на хазната и готвачките. Всички били наказани заслужено.

Царят бил много благодарен на дърводелеца, който му продал леглото. Той искал да го наградя, но не знаел къде да го търси. Затова изпратил хора из цялото царство да го намерят.

Като разбрал, че царят го търси, момъкът се уплашил и се скрил. Но накрая царските хора го открили и го отвели в двореца.

— Леглото, което ми продаде, спаси живота ми! — казал царят. — Ще ти дам голяма къща и много земя за награда.

Момъкът бил учуден, но приел подаръка. Заедно с жена си той живял дълги години щастливо в къщата, подарена от царя.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.